243

Inc 243

p. 1 INNOCENTIUS III. - De Miseria humanae conditionis. - Paris [Pasquier Bonhomme], 1480. 4° .
Pell 6300

p. 2 Stella clericorum [Paris, G. Mittelhus, s.d.). - 4°. échangée avec la Bibl. nat. en 1895.
Pell 10770

p. 3 ANTONIUS de RAYMONDIA. - Libellus contra beneficiorum reservationes. - Paris, G. Marchant, c. 1498. 4°.
Pell 9778 = 9779

p. 4 Laus caritatis. - [Paris, A. Caillaut, c. 1485-90]. - 4°.
Pell 7014

p. 5 MAGISTRI (Martinus). - Expositio super Salve Regina. - [Paris, Antoine Caillaut, c. 1483]. - 4°.
Pell 7328

p. 6 GUILLELMUS de GOUDA. - Expositio mysteriore missae. - [Antwerpen, Govaert Bac, post 1500]. - 4° .
Pell 5577

p. 7 AEGIDIUS DELPHUS. - [Epistola divi Pauli ad Romanos... decantata]. - Paris, J. Bade, 1507. 4°.

p. 8 ALLIACO (Petrus de). - Meditationes circa psalmos poenitentiales. - [Paris, Antoine Caillaut, c. 1485-90 ?]. - 4°.
Pell 524

p. 9 [Canones apostolorum] Canon apostolicus quinquagesimus. - Paris : A. Wechel, 1556. - 4°

p. 10 MAYEUC (Yves. - Questio perpulchra ... - Paris, Jean Petit, c. 1515. - 4° .

p. 11 Passio secundum legem debet mori. - S. l.;n.d.
Cop. 4622

p. 12 BONAVENTURA, S. - Soliloquium - Paris, G. Marchant, [1483]. - 4° .
Pell. 2673

p. 13 Cordiale quattuor novissimorum. - Genève, [Jean Croquet, c. 1481]. - 4°
Pell. 5072

p. 14 NICODEMUS. - Evangelium. - [Köln, Cornelius de Zyrickzee c. 1499-1500]. - 4°.
Goff N-47

p. 15 MARCELLUS. - Passio Petri et Pauli apostolorum. - [Köln, Cornelius de Zyricksee, c. 1499]. - 4°.
Pell. 7527

p. 16 RICHARD (Pierre). - Contra non recte de ejusdem beati Petri martyrio sentientes libellus. - Paris, Josse Bade, 1518. - 4°.

p. 17 [Recueil de poèmes latins]. 8 ff. mss. 16e s.

XVe s. n° ~~252~~
243

243 2e pièce

Stella clericorum.

édit. in 4.

Double du 318 2e pièce

Echange fait en 1895
avec la bibliothèque Nationale.

[illegible]

pièce 1 - mq le 1er f. blanc.

piece 11.

Secundum legem debet mori. Johannis. xix. v.7

¶ Cum conſidero ſtatū vniuerſum reperio q̄ totū tp̄s a principio mūdi p totū tp̄s vſq modo fuit ſeruatū ⁊ rectū p tres leges. ſcʒ: primo p legē nature ⁊ iſta lex durauit vſq ad noe ⁊ moyſen. ¶ Secūdo p legē ſcriptā et durauit vſq ad aduētuʒ dn̄i noſtri ih̄ū xp̄i. ¶ Tertio p legē gratie et iſta durabit ab aduentu dn̄i vſq ad iudiciū gn̄ale. vnde ſi ꝯſideremus q̄ et q̄lia fuerūt facta tp̄e iſtarū legū poterimus clare videre qualiṫ in q̄libʒ iſtarū triū legū facta ē menſio de morte xp̄i et paſſione eius. Et ideo ſm quālibet pōt dici q̄ ſm legem debet mori.

¶ Primo		nature mors xp̄i fuit prefigurata
¶ Sc̄do	In lege	ſcripta mors xp̄i fuit ꝓphetiſata
¶ Tertio		gratie mors xp̄i fuit finita.

¶ Dico primo q̄ mors xp̄i et paſſio eius fuit in lege nature figurata et ideo ſm iſtā legē debet mori. Et q̄ hoc ſit verū apparet. ex eo q̄ qn̄ quis ſm leges humanas et naturales adiudicaturus ē ad mortē: in ſua defenſione eſt aſſignatus iudex ⁊ aduocatus ꝓ vtraq pte. Modo ſunt hic plures viri piti et ſapiētes vt cognoſcāt ſi talis debeat mori ſm rectā iuſtitiā vt ſentētia deṫ licita. Simili mō poſſumus videre q̄ ſm legem ih̄ūs debet mori. Aſſignemus ergo iudicē in ſua cauſa et aduocatū in pte ſua et ex alia pte ſcʒ humani gn̄is aſſignemus ſibi iudiceʒ et aduocatū. Et inſuper aſſignemus ꝯſiliarios et aduocatos et pitos. Nunc aūt ordinemꝰ ſic iudices in cā iſta. Sunt quattuor p̄iarche in lege nature ſcʒ Adam Noe Abrahā et Jacob. ꝯſiliariū aūt ſūt quattuor filij iſrael ſcʒ filij iacob ⁊ loquiṫ ioſeph ꝓ omnibus fratribus ſuis. Itē aduocatus ex pte xp̄i eſt pura innocentia: ⁊ ex pte generis humani eſt caritas. ¶ His ſic ordinatiſ interrogētur iudices. Et primo Adā ¶ O adā quid dicis de ih̄ū. Rn̄det In ligno debet mori ¶ Sc̄do. Noe q̄d dicis de ih̄ū. Rn̄det. nudus debet mori ¶ Tertio Abrahā q̄d dicis de xp̄o. q̄ in cruce debet mori. Quarto Jacob quid dicis de xp̄o ieſu. Rn̄det. q̄ in monte caluarie debet mori. Primo igitur rn̄det adā. q̄ in ligno dʒ mori et ꝓbat ſic. Ego peccaui: ⁊ in ligno offendi deū patrē in ligno vite p vnicū peccatū: ergo debet fieri ſatiſfactio in ligno vt melius rn̄deat culpe. vn̄ grego. in p̄fatione. Qui in ligno vincebat p lignuʒ quoq vinceretur. p xp̄m dn̄m noſtrū. ¶ Noe autē rn̄dit q̄ totus nudus dʒ mori et ideo eſt hec figura: q2 ego fui figura xp̄i tp̄e quo plātaui vineā primā et bibi de eodē vino ⁊ ꝓpter ardoreʒ vini ego fui nudatus ⁊ ſpoliatus et deriſus a filio meo maiori. Cuʒ ergo xp̄s cuius ego ſuʒ figura ſit ille qui nimio ardore cordis ⁊ caritatiſ quā hʒ ad genus hūanū ſit ꝯplemētū huius figure. certe dʒ mori nudus ⁊ in cruce poſitus. ¶ Tertio rn̄dit abrahaʒ q̄ xp̄s dʒ portare crucē in collo ad mōtem et ſic ꝓbat p illud geñ. x. ca. tēptauit deus abrahā et dixit illi. tolle filiū tuū quē diligis yſaac. Cōcludit abrahā dicēs. Sic nolui filio meo p cere ꝓpter nimiū amorē quē habeo cū gn̄e humano imo potius tradē eū ad mortē ⁊ portare crucē ſuā penitētialē ꝓ humano gn̄e. Et hoc eſt q̄d paulus dicit: q̄ ꝓprio filio ſuo nō pepcit ſʒ pro nobis oībus tradidit illū ¶ Quarto rn̄dit iacob. q̄ in monte caluarie dʒ mori. cuius rō eſt. Qn̄ fugiebam pſecutionē illius regine iezabelis vxoris agab regis ſamarie veni ad montē ſyon circa montē caluarie et ibi poſui vnū lapidem capiti meo et vidi ſcalā cuius ſūmitas celos tangebat ⁊ ibi ego ꝓphetiſaui de tēplo et ibi edificaui altare dn̄o deo: hec enim ſcala quam vidi nō eſt niſi

[library stamp]

crux xp̄i vbi debet mori ꝓpter genus humanū: qꝛ ſicut ꝑ quandā ſcalam
aſcendimus alte ita peccatores aſcendūt ad gaudia paradiſi qn̄ aſcendūt
ſcalā penitentie. ⁊ iſta eſt ratio de iacob. ex iſtis quattuor rōnibus cōclu
dūt iſti quattuor iudices dicētes ꝙ xp̄s debet mori. ¶ Nunc reſtat vide
re quid dicat aduocatus xp̄i vtrū debeat mori vel nō. Et dicit ꝙ nō debꝫ
nec tantā iniuriā pati aſſignans rationē. Ille qui natus eſt innocēs ⁊ ſine
peccato nō dꝫ mori nec ad mortē adiudicari: xp̄s eſt huiōi ḡ ⁊c̄. pꝫ ꝑ pe-
trū. i. pe. ſcđo ca. Qui peccatū nō fecit nec inuentus eſt dolus in ore eius
¶ Nunc aūt rn̄det ſcđs aduocatus ſcꝫ caritas ex pte gn̄is hūani ad iſtas
rōnes ſic dicēs. Certe xp̄s dꝫ mori. ꝓbatur ſic et hoc ſm̄ legem caritatis
Quilꝫ dꝫ facere ꝓximo ſuo qđ vellet ſibi fieri. Sꝫ ſi xp̄s eſſet pctōr (qđ ē
īpoſſibile) vellet ſubueniri et iuuari ⁊ redimi. ḡ alteri ſcꝫ humano gn̄i dꝫ
ſubuenire. qm̄ niſi ꝑ xp̄m nō poterat fieri. ergo xp̄s vere dꝫ mori. Sed re
ſpondeo ⁊ veraciter ex alia pte ꝙ xp̄s de ꝓprio peccato eius non debet
mori: qꝛ nullū ꝯmiſit vtē aplus. ſed ꝓ pctō alterius ſcꝫ ſui ꝓximi cū ſua
ꝓpria malicia peccauit dꝫ mori. ſm̄ ergo iſtā legem dꝫ mori aliter non.
¶ Poſt hec inceperūt loqui quattuor iudices xp̄i ⁊ īquiūt ſic. Ecce dn̄e
ihū tu nō debes mori. Noueris ꝙ aduocatus tuus venit ad nos q̄ ſumus
iudices dicēs ꝙ tu nō dēs mori. vis audire qđ dicūt cōſiliarij. ⁊ loqꝛ vnus
ꝓ oībus filijs iacob ſcꝫ ioſeph rn̄det xp̄s mihi placet. ⁊ locutus ē ioſeph
Dimitte dꝫ mori ⁊ a diſcipulo ſuo ꝓ tringinta denarijs venūdari. Ratio
eſt hec. ego fui traditus a fratribus meis iſmaelitis et venditus trigin-
ginta denarijs argenteis. vn̄ ſcribiꝛ vendiꝛ in ſeruū ioſeph liuore ſuorū.
Cum igiꝛ fueri figura mortis eius vt figura finiaꝛ ⁊ ſmieꝛ ipſe capiꝛ ve
nundabiꝛ et morieꝛ eo ꝙ figura eſt poſita. ¶ His auditis vertit faciem
ſuam ad matrē dicēs. Ecce mater que et qualia opponūꝛ mihi et ea ha-
beo ſuſtinere propꝛ prios parētes. O quali morte ſuꝫ ego adiudicatus.
ecce iudas cui tāta bona feci quomō me tradet in manus peccatorū p-
cio tringinta denariorū: Tūc virgo maria auditis his verbis filij ſui ver
tit verſus filiū ſuū cor ⁊ ſic parētibus ſuis loquiꝛ. O adā o eua primi pa-
rentes vos eſtis. Eue ſic ſpreuiſti p̄ceptū dn̄i et trāſgreſſi eſtis cū ſit deus
meus et hoc ꝓpter peccatū veſtrū. Heu filius meꝰ morte turpiſſima mo
ritur. Oq̄ amarus fuit fructus ille. Peccaſtis et filius meus dilectus pe
nā ſuſtinet. O arbor cuius fructus mors eſt et pena: vtinā nō fuiſſes qm̄
valde ſū turbata. O ꝓductio arboris doloroſa. tunc audiētes mariā re-
ſponderunt. o regina miſericordie miſerere noſtri: qm̄ quinqꝫ milia ānis
ſtetimus in tenebris ⁊ in vmbra mortis quaſi ceci ⁊c̄. et lumine priuati ⁊
hoc meritis noſtris. ⁊ niſi filius tuus nos liberet ſua morte perimus. eya
ergo pia mater Noſce vnde deſcendiſti et nobis cōpatieris. ¶ His verb
reſpōdet maria ⁊ verſus iudā vertit faciē ſuā dicēs. o iuda proditor cur
regē celorū vendis. Cur ad me nō venis. ꝓcurator eius es. Maiores pe-
cunias dediſſem. o auaritia. o lex amara ⁊ miſera. que ita cōdēnauit filiū
meū morte tam turpiſſima. Nam appello ad legeꝫ ſcripture. conq̄rens
vtrū mori debeat vel non. ¶ Aſſignemus ḡ iterū vnū aduocatū vt feci
mus ſupra. et vnū ꝓ humano gn̄e. Aduocatus xp̄i erit fidelitas. ⁊ huma
no generi erit veritas. ⁊ aſſignenꝛ quattuor iudices in lege ſcripture. ſcꝫ
quattuor ꝓphete ſcilꝫ. Dauid: Salomō. yſaias et iheremias. ¶ Conſili
arij erunt duodecꝫ ꝓphete minores et loquatur vnus pro omnibus ſci-
licet zacharias. ¶ Interrogatus autem aduocatus xp̄i ſcilicet fidelitas

vtrum debeat mori an non. Reſpondet ꝙ non debet mori xp̄s: nec capi.
nec tormentari. Et ratio eſt. ¶ Qui eſt creator celi et terre et dominus
vniuerſalis oīm non debet mori. ſed criſtus eſt huiuſmodi ergo non de-
bet mori. Minor pꝫ apocalipſis. Ipſe eſt rex regū domin⁹ dominantiū
ergo nō debet. ⁊c̄. Tales enim ꝓditores non ſeruant domino fidelitatē.
¶ Ex parte aūt generis humani. Reſpōdet aduocatus ſcȝ veritas ꝙ de
bet mori ⁊ probat ſic. Jeſus promiſerat ſic mori ꝓpter genus humanū
et ipſemet teſtatur. cū non dicat niſi veritatē. vt Johannis primo. Ego
ſum via veritas et vita. Cum ipſe ſit veritas ſequitur ꝙ debet mori quia
promiſerat mori ꝓ populo ſuo. ⁊ ſic deſinit loqui ¶ Dū autē iudices au
dierunt rōnes humani generis protulerunt ſententiam vt ipſe moriret.
¶ Et primo dauid dixit. Jeſus debꝫ mori crucifixus. qꝛ ego prophetaui
in ꝑſona ſua: Foderunt manus meas et pedes meos dinumerauerūtqꝫ
omnia oſſa mea. ¶ Scd̄s iudex eſt ſalomō. dicēs ꝙ vili morte debet mo
ri ⁊ ꝯſpui: quia ſcribit in libro ſapiētis. Morte turpiſſima condēnemus
eum ¶ Tertius iudex eſt yſaias dicēs. ꝙ cum iniqs deputatus eſt ⁊ ſce
leratis: ⁊ non eſt eius ſpecies neqꝫ decor. ¶ Quartus iudex eſt iheremi
as dicens ꝙ debet mori flagellari et cedi. et a multis impropertiuꝫ pati
¶ Datur igitur ſententia ab iſtis quattuor iudicibus. Videamus quid
dicūt cōſiliarij et loquitur vnus pro omibus ſcȝ zacharias. ⁊ dicit ꝙ xp̄s
cū multis inſultibus ⁊ opprobrijs debet mori: et duci ad locū vbi male
factores duci ſolēt. ¶ Hijs peractis omibus virgo maria audiuit omīa
iſta de filio ſuo dici et fieri. videlicet ꝙ ſm duas leges debeat mori ſcilꝫ
ſm legē nature ⁊ ſcripture nec poterat euadere. ¶ Et hec audiēs vertit
faciē ſuam verſus iudeos O iudei inimici filij mei. Cur innocentē condē
natis. quid vobis malefecit. an ſit latro: aut proditor. Nam iterum ap-
pello ad legem gratie Poſtꝙ lex nature et ſcripture condēnant eum in
iuſte ad mortē. Et hoc quia lex gratie eſt maior alijs legibus. Videam⁹
ergo ſi ſm legē gratie debeat mori an non. ¶ Aſſignentur iudices ⁊ ſcri
be videlicet quattuor euangeliſte. Johannes Matheus Marcus et lu-
cas. ¶ Conſiliarij ſunt vndecim apoſtoli. Et aſſignentur aduocati ſcilꝫ
humilitas. et ex ꝑte gn̄is humani neceſſitas. Omnes iſti cōgregati ſunt
vna voce ſimul cōcordantes qꝛ vere debet mori pro ſalute generis huma
ni. Omnibus loquentibus cum xp̄o his vocabis. Domine para que ſunt
paranda nam et appellatio marie nullum debet habere locū. quia meli
us eſt ꝙ vnus moriatur pro populo et ne tanta gens pereat vos autem
ille et de conſenſu iudicū conſiliariorum: et aduocatorū. ¶ Auditis ver
bis cepit ieſus contriſtari dicens Ecce morior cum nihil horum fecerim.

Sequitur nunc in paſſione circa declarationem videnda
ſunt plura.

¶ Quō ꝑ inuidiā fuit vna praua cōgregatio contra ihm̄.
¶ Quō ꝑ auaritiā fuit liberatus iudeis ꝑ vnū de ſocietate ſua
¶ Quō fuit captus ꝑ ꝑuerſam et iniquā gētem
¶ Quō fuit accuſatus falſiter et maledictus
¶ Quō falſiſſime ad mortē liberatus
¶ Quō in cruce erubeſcenter fuit cōclauatus

Dico primo ꝑ inuidiā iudeorū fuit ⁊c̄. vbi Notādū eſt ꝙ ꝓpṫ duo ſimplr̄
xp̄o inuidebāt. Primo qꝛ oꝑa virtuoſa faciebat. Scd̄o qꝛ populus eum
honorabat. Contingit multotiēs ꝙ illi ꝗ mala faciūt inuidēt illis qui bo

na faciũt et ideo iudei nolentes bona facere inuidebãt xp̃o bona facienti
⁊ oꝑa virtuoſa: qꝛ talibꝰ operibus trahebat pp̃lm ad ſe et doctrina eius
ꝯuertebat ad deum. punitio maloꝛuꝫ eſt videre bonos. Dicebant ergo
Opprimamus eũ qꝛ ꝯtrarius eſt opeꝛibꝰ noſtris: hodie multi ſunt tales
Si dimittimus eũ ſic oĩs in eũ credẽt qꝛ vidẽtes miracl̃a cecoꝛũ: lepꝛo
ſoꝛũ: claudoꝛũ: ⁊ moꝛtuoꝝ: vñ io. 3. Neõ pt̃ facere hec ſigna q̃ tu facis ⁊c̃
Sꝫ inter alia miracula inuidebãt ceci illuminatiõeꝫ: ⁊ lazari ſuſcitationẽ
et hoc fuit maximũ miraculũ ⁊ euidẽtiſſimũ tal̃r ꝙ nõ poterãt calũniari
cũ plures fuerũt in illo miraculo. qꝛ iã quattuoꝛ diebus fuerat ĩ tumulo
Erat aũt nobilis gñe ⁊ bñ notus in ihꝛlm̃: iõ multi venerũt ad eius obitũ
in bethania et cũ vidiſſent tã grãde miraculũ turbati ſunt valde ⁊ ꝯmoti
et ſic pꝫ quõ iuidebãt ei ꝓpt̃ bona oꝑa v̓tuoſa iuidebãt duplici inuidia
pꝛimo ex ꝓpꝛia inuidia q̃ eſt diſplicentia de bono alteriꝰ ⁊ hoc modo in
uidebãt xp̃o in coꝛde eoꝛũ qꝛ ppl̃us eũ valde diligebat ꝓpter oꝑa ⁊ reue
rentiã poꝛtabat vñ iuidebãt ¶ Scd̃o alia inuidia iuidebant ſcꝫ cupidita
te qꝛ valde cupiebãt eũ tenere ⁊ ideo iuſſerunt vt vbicũqꝫ poſſet inueniri
ducerer̃ in ihlr̃m et hec eſt inuidia deceptoꝛia. vñ magiſter ſeñ. li. 3. di. i.
Per te inuidia filius dei et marie nũc q̃rit̃ ⁊ ꝯdẽnat̃ ad moꝛteꝫ que inui
dia maledicta ſꝑ regnauit ⁊ adhuc regnat foꝛtius. Creſcebat eius fama
multũ ꝓpter miraculũ eius iõ ꝯmoti fecerũt cõſiliuꝫ vt moꝛti traderent.
Nã poſtq̃ ſuſcitauerat lazarũ iudei aſſiſtentes abierunt ihꝛl̃m ⁊ narraue
rũt id pꝛincipibus ſacerdotũ q̃ audito ſtatĩ ac ſubito ſabbato ante dñicã
de paſſione tenuerũt pꝛĩꝫ ꝯſiliũ. Scd̃m ꝯſiliũ octo dies poſt. ſ. ſabbato añ
ramos. Tertiũ ꝯſiliũ fuit feria quarta poſt ſeq̃ñ. ⁊ ſic ter ꝯſiliũ tenuerũt
vnde plus peccauerũt q̃ ſi ex arrupto interfeciſſent eũ. Pꝛincipes ergo
pontifices ⁊ phariſei aduerſus ieſũ ꝯſiliũ fecerũt dicẽtes: q̃d facimus hic
hõ multa ſigna facit. Si ſic dimittimus eũ credẽt oẽs in eũ q̃ ſil̃r dixerunt
videte q̃mõ ppl̃us eũ ſeq̃r̃ veniẽt eni romani et tollent locũ nr̃m ⁊ gẽteꝫ
timẽtes tempoꝛalia ꝑdere vitã eternã nõ cognouerũt ⁊ vtrãqꝫ ꝑdiderũt
tũc vnus noĩe cayphas pontifex ãni illius. i. hoc ãno q̃d facerẽt docuit
eos et ait. Neſcitis q̃d facitis Expedit vobis vt vnus hõ moꝛiat̃ ꝓ ppl̃o
et nõ tota gens ꝑeat. vbi notãdũ ẽ ꝙ cayphas illa verba ſic intellexerat.
Expedit vobis. i. expediẽs eſt vobis vt hic hõ occidat̃ et nõ tota gens ꝑ
eius doctrinã ꝑeat. vñ aliq̃ dicebãt. demus ei venenuꝫ in cibo ⁊ potu vt
cito moꝛiat̃. Aliĳ dicebãt. q̃ramus vnũ ꝯuertionẽ cui dabimus pecuniã
vt eũ occidat qꝛ expedit vt moꝛiat̃ al̃r ꝑdemus locũ nr̃m et gentẽ. vnde
criſoſtomus iſte cayphas ꝓphetiſabat moꝛtẽ xp̃i vtilem eẽ. nõ ꝙ intentio
eius eẽt ꝙ moꝛte xp̃i genus hũanũ redimeretur ſꝫ intendebat ꝙ ipſe oc
ciderer̃ ne a ppl̃o honoꝛaret̃. Aliĳ aũt dicebãt venite occidamus eũ vbicũ
qꝫ potuerimus eũ inuenire nec curemꝰ. vñ Jo. x. Tulerũt lapides vt iace
rent in ieſũ. Jeſus. aũt abſcondit ſe et exiuit de tẽplo ⁊ fecit ſe inuiſibilem
qꝛ nondũ venerat hoꝛa eius. vñ oꝛigenes ait. ꝙ ex v̓bis cayphe erãt cõci
tati ad irã Et ab illo die cogitauerũt q̃mõ ĩterficerẽt eũ qꝛ erãt in maxia
ira ꝯtra eũ et lazarũ eo ꝙ plures ꝯuertebãt̃ ad xp̃m ꝓpter verba q̃ dice
bat lazarus de penis inferni q̃s viderat ⁊ ideo xp̃m interficere volebant.
¶ Sciẽs aũt ihũs iuidiã illoꝛũ nõ palã ãbulabat. ſꝫ abĳt retro in deſertũ
iuxta ciuitatẽ q̃ dꝛ effren: ibiqꝫ p̃dixit diſcipulis ſuis moꝛtẽ ſuã. Et ſtetit
a ſabbato añ dñicã de paſſione vſqꝫ ad ſabbatũ añ ramos. ⁊ circũiuit iſtã
regionẽ p̃dicãdo ⁊ miraclã faciendo. vñ in itinere in exitu de hierico du

os cecos illuminauit ꝛ decē leproſos ſanauit. Dederāt pōtificestale ꝯſiliū
et p̄ceptū illis q̄ ueniebāt ad diē cenophegie qꝺ eſt feſtū qꝺ iudei cele=
brabāt in memoriā expeditōis egiptioꝝ. Et tale p̄ceptū erat ꝙ ſi q̄s eū in
ueniret app̄hēderet eū. glo. ad occi. Et ſtatuerāt vt ſi q̄s ꝯfiteꝛ xp̄ꝫ eē deū
extra ſynagogā ponereꝛ ꝛ ſic videꝛ eoꝝ iuidia. Scd̄o dico ꝙ hic notātur
duo. Prio magna auaricia iude ꝛ cupiditas. ſcd̄o de ieſu ſancta ꝓditio ꝛ
manertes. De p̄io ſciēdū ē ꝙ in ſabbo añ ramosvenit ieſus in bethania
vbi fuerat lazarus ſuſcitatus ꝛ fecerūt ei cenā magnā in domo ſymonis
leproſi. Nō ꝙ eēt tūc leproſus ſꝫ fuerat a xp̄o curatus. Miniſtrabat aūt
ſymō ꝛ credebat ꝙ iret penes matrē dñi q̄ tūc in bethania morabaꝛ. La
zarꝰ ꝛ aliȷ̄ diſcipl'i xp̄i quē iudei q̄ venerāt ihr̄lm ꝛ lazarū ſuſcitatū vide=
rāt q̄ tunc erat in cena ꝛ narrabat de penis inferni ꝛ de ſtatu ſanctorū pa
trū q̄ erāt in libo ſuſtinebāt. Et vt ait. augu. Nūq̄ poſtea riſit cū ſuperui
xerit decē annis poſt reſurrectionē dñi. Cū aūt eēt in cena. ecce mulier
hñs alabaſtrū vnguēti p̄cioſi ꝛ effudit ſup̲ caput recūbentisvnam ꝑtem
et aliā ſupra pedes eiusꝛ exterſit capillis ſuis qꝛ ſentiebat ꝙ patiebatur
aliqñ dolorē iō fecit ad ꝯfortādū. ¶ Querit q̄re vngebat ieſū xp̄m. Rñ
deo ꝙ quattuor de cāis. Pria qꝛ xp̄s feſſus erat ex itinere intātū fortevt
eſtimabat ꝙ comedere nō poterat qꝺ vidēs magdalena vnxit eū. Scd̄a
cā ē: qꝛ terra erat calida et ſicca ꝛ ideo talibꝰ vnguētis vtebātur paup̲es
hoīes. ꝛ xp̄s erat paup̲ ꝛ magdalena erat diues. Tertia cā eſt: ꝯſuetudo
iudeorū erat vngere caput ꝛ lauare pedes hoīs ſolēnis de lōge veniētis
Cum igiꝛ ſit rex et ſacerdos debebat vngi. Quarta cā eſt vt aduerſus di
ſcumbētes excuſareꝛ q̄ nouerāt eā peccatricē. vidēs āt iudas ꝙ ex odore
vnguenti domus repleta eēt turbatꝰ eſt eo ꝙ tale vnguētū nō ꝑueniſſet
vſq̄ ad manus eius vt ipꝫ vēderet ſicut ſolitus erat ꝛ vt fur decimā ꝑteꝫ
recip̲et. cogitauit ex auariciavēdere xp̄ꝫvt recup̲areꝛ exiſtimās in corde
ſuo valorē. nō potuit ſe ꝯtinere ſꝫ ſub ſpē caritatis paupū dixit: vt q̄d ꝑdi
tio hec poterat enī hoc vnguētū ꝛc̄. O iudas ꝓditor fur ꝛ latro portabat
oīa vxori ꝛ filiȷ̄s q̄ xp̄o dabāturꝛ murmurabat. Nā a peiori rota ſꝑ ſunt
iurgia mota. ¶ Queritur quare xp̄s fecit iudā ꝓcuratorē ſuū cū ipſe ſci
ret ipm̄ eſſe latronē. Rñdet aug. vt daret exēplū nō reuelādi pc̄tā occl'ta
aliorū: nullus ſciebat iudā eē latronē niſi ip̄e xp̄s. Scd̄a rō vt daret occa
ſionē emēdādi ſe ſꝫ vidēs xp̄s ꝙ ꝯtra magdalenā murmurabat excuſauit
eā quattuor modis. Prio dixit q̄d moleſti eſtis huic mulieri Opꝰ ei bo
nū op̲ata eſt in me. Nota ꝙ magdalena bis vnxit corpus dñi nr̄i ieſu xp̄i.
Et primo ī domo ſymonis phariſei qñ flens acceſſit ad pedes dñi ꝛ lauit
eius pedes ex abūdantia lacrimarū. ꝛ capillis ſuis tergebat ꝛ oſculabaꝛ
ꝛ in hoc ꝯfitebaꝛ ſuā diuinitatē ꝓ q̄to acceſſit ad euꝫ: ꝛ dimiſit ei tūc pec
cata ſua. Scd̄o vnxit corpus xp̄i añ dñicā de ramis in domo ſymōis lepro
ſi et ibi diſcipl'i murmurabāt de vnguento increpādo de caritateꝛ ꝓfun
dēs vſq̄ ad pedes: dixit ergo ieſus. Opus eī bonū op̲ata eſt in me ꝛc̄. vi
delꝫ opus ꝯfeſſionis fidei. Per primā vnctionē intelligiꝛ opꝰ pietatis et
deuotionis Per ſcd̄aꝫ intelligiꝛ ꝯpatiēdo martiriū ꝯpūctionis mee. Se
cūdoꝰ excuſauit magdalenā dicēs. Nam ſꝑ paup̲es habebitisꝛc̄. q. d. Iu
da ne murmures ꝯtra me ſub ſpē paupū. qꝛ cito expedies te de me. Ter
tioꝰ excuſauit magdalenā dicēs. Mittens enī hoc vnguētū in corpus me
um ad ſepeliēdū me fecit. q̄ſi dicat. Cū iſta mulier voluerit vngere cor=
pus meū in ſepulcro nō poterit: qꝛ nō ꝑmittā in reſurrectiōe mea ſꝫ nūc

poteſt ideo ſi nullũ bonũ mihi facitis ſinite aliĳs facere. quarto nõ excu-
ſauit eã dicẽs. vbicũq; fuerit p̃dicatũ hoc euãgeliũ in toto mũdo dicet q
in mẽoriã mei fecit. q. d. Nõabile ẽ vt interius factũ ꝓpoſitũ caritatꝭ de
mõſtret̃ exſtius vt p totũ mũdũ narret̃ laus ſue ſcitatis. ¶ Scd̃o vidẽdũ
eſt quõ p auariciã ꝛc̃. Prio notãdũ eſt q tribus diebus nõ potat iudas
adĩplere illud qd̃ ꝓpoſuerat ſcꝫ die dñica ꝛ lune ꝛ martꝭ. prio nõ potuit
dñica in ramis qꝛ xp̃s iuit de bethania in ihrl̃m: ꝛ ibi fuit a vulgo honori
fice receptus dicẽs. bñdictus q venit in noĩe dñi. Nota q xp̃s iuit ĩ tẽplũ
vt nobis p̃beret exẽplũ ita faciẽdi. iuxta illud prĩm q̃rite regnũ dei. ꝛ in
uenit emẽtes et vẽdẽtes ꝛ eiecit eos cũ flagello de funiculis di. Domus
mea domus orõnis. Nota ꝯtra male agentes in eccleſia ꝛ q vẽdũt aliqñ
panẽ ꝛc̃. vñ ibi p̃dicauit: ꝛ magna miracl'a fecit ꝛ ſic iudas nõ potuit facẽ
qd̃ ꝓpoſuerat. cũ ãt ſero eẽt factũ nõ ĩuenit xp̃s q daret ei in ihrl̃m ciphũ
aq̃ qꝛ inhibitũ erat p̃ncipibus ſacerdotũ. iõ venit cũ diſcipl'is in bethania
ad ꝯmedẽdũ in domo marthe vbi erat mr̃ ſua. Die lune reuertit̃ in ihrl̃ꝫ
ꝛ cũ eſſet in tẽplo vt poſſẽt eũ in aliq̃ rep̃hẽdere ſcribe ꝛ phariſei adduxe
rũt ei mulierẽ in adulterio dep̃henſã dicẽtes qd de ea eẽt fiẽdũ. Dicebãt
enĩ intra ſe. Moyſes p̃cepit talẽ lapidare: ſi eã dimitteret ꝯtra p̃ceptũ fa
ceret. ſi vero ꝯdẽnaret ꝯtra miam quã p̃dicat faciet: ꝛ ſic euadere nõ põt
de manib⁹ nr̃is. Ihũs ãt ſubridens ſcribebat digito in t̃ra. Dicũt aliq q
illud qd̃ ſcribebat dixit eis. qui ſine pctõ ẽ vr̃m prim⁹ in eã lapidẽ mittat
.i. ꝓiciĳat. Abeũtes aũt vn⁹ poſt aliũ exibãt ꝛ remanſit ihũs ſolus ꝛ dixit
vbi ſũt q te nũc accuſabãt. qs te ꝯdẽnauit: ꝛ illa ait. Nemo dñe. ꝛ ego te
nõ ꝯdẽnabo ait xp̃s. ſed vade ꝛ noli ãplius peccare. multa alia ſigna fecit
in illa die: ꝛ iterũ famelicus reuerſus eſt ĩ bethaniã in domo matris ſue
ꝛ ſic iudas nõ potuit aliq̃d facere. Dũ ãt fuit in bethania obuiauit matri
ſue q eũ expectabat ad cenã quã reuerent̃ ſalutauit. ſꝫ rñdit mr̃ cũ lacris
di. q̃lis mihi p̃t dari ꝯſolatio fili mi: cũ iã cogitẽ te mori: ſciẽs q iudei cõ
uenerũt de die in diẽ te interficere. iõ fili me digneris matrẽ tuã p̃ñtia tuĩ
ꝯſolari. cui xp̃s reuerẽt̃ rñdit ꝛ ꝯfortãs eã dixit Mat̃ mea ego tãq; me
dicus ſũ ꝛ gen⁹ hũanũ ĩdiget medicĩa in hoc mũdo. nũc g̃ oꝫ me eẽ ꝯtra
morbũ medicina. ꝛ ſic dũ talia verba loq̃ret̃ vocãt̃ ad cenã qꝛ iã ſerotina
erat. die martis iterũ bñ mane reuertit̃ ihrl̃ꝫ ꝛ dũ in tẽplũ ĩtrauit tã ſacer
dotes q aliĳ mouert̃ ſibi tales q̃ſtiones credentes eũ ĩ diſputatiõe vicere.
Et prio a p̃ncipibus ſacerdotũ et ſenioribus ppl'i q̃rentibus. Qua ptãte
eiecerat vẽdentes ꝛ ementes de tẽplo ꝛ menſas numularias euerterat.
Scd̃o ab herodianis q̃rentibus vtrũ liceret dare tributũ ceſari an non.
Tertio a ſaduceis q̃rentibus de muliere q habuerat ſeptẽ viros cuius de
beret eſſe vxor in alio ſcl'o. Quarto a phariſeis q̃rentibus de maiori p̃ce
pto legis. Quibus xp̃s oĩbus ex toto ĩpoſuit ſilentiũ p efficatiã ſũmaꝝ
rõnũ ꝛ ſic reuerſus eſt cũ diſcipl'is ſuis ieiunus. Iudeis ãt q̃rentib⁹ eũ cũ
lapidib⁹ ꝛc̃. Nota q qñ p̃dicator p̃dicat ꝯtra vicia ꝛ extirpat illa ſũt plu
res q inſurgũt ꝯtra eũ qꝛ ſũt ſcabioſi. Et qꝛ xp̃s ꝓpt̃ multas occupatiões
tardauerat more ſolito venire ad domũ marthe. mr̃ eius maria obuiãue
nit ei ieiuna ſicut filius. Et q̃rit mater a diſcipl'is quõ xp̃s ĩſtiterat diſpu
tatiõi p totã dieꝫ ꝯtra p̃ncipes ſacerdotũ et ſeniores ppl'i. Quõ ſimil' vo
luert̃ eũ capere ꝛ cũ lapidibus obruere: ſꝫ ip̃e abſcõdit ſe ab eis ꝛ exiuit
de tẽplo. Audiẽs mater ieſu verba: ꝑcuſſa cordi fuit ꝛ ad pedes xp̃i tanq;
mortua cecidit nec poterat q̃cq; loq̃ filio ſuo Sꝫ eã dulcit̃ ꝯfortãs ꝓm

ſit ei xp̄s p̱ totū diez ſeq̄ntē ſecū manere. Ad cuius v̄ba mr̄ eius eſt recō‑
liata et ſurrexit et pit̄ veneīt in bethaniam vbi erat p̱ata cena in domo
marthe. Die mercurij ſicait xp̄s ſuaz mr̄ez ꝯfortans ſup̱ martirio paſſi
onis ſue: Et dr̄ mr̄ filio ſuo Noſti fili mi qꝛ tu de me carnē tuā ſūpſiſti vt
redimeres gn̄s hūanū nec itēdo fili mi īpedire illā redētiōez. ſꝫ vnū peto
Nō deneges fili mi Ecce enī vent̄ q̇ te portauit: pectus q̇ te lactauit. ecce
mr̄ q̄ te cū diligētia cuſtodiuit. ⁊ multos labores ſuſtinuit ꝓpter dulcedi
nē tui amoris. ꝓpt̄ herodē fugi ī egiptū ⁊ in redeūdo breuit̄ p̱ totū tp̄s
qđ fuiſti in hoc mūdo: abſit fili mi ꝙ in toto variari p̱mittas qđ de me
ſcriptū ē. Nō ē q̇ ꝯſolet̄ eā ex oīb⁹ caris ei⁹. ſic diſpēſa miſteriū tuū fili mi
vt ita facias gn̄is hūani redētionē ⁊ ꝙ tn̄ ne ſuſtieas mr̄i tue dolorsā af
flictiōez. Quero igit̄ vt vnū iſtoꝝ q̄ttuor facias fili mi. Prīm ꝙ ſine tua
paſſione redimas gn̄s hūanū. ſcđꝫ ꝙ ſi mori te penitus oporteat ꝙ mors
ſit ſine dolore ⁊ afflictiōe. tertiū ſi vis mori ī tātis dolorib⁹ ſaltē me mori
p̱rīo p̱mittas. q̄rtū ſi mori prius nō p̱mittas fiat cor meū durū vt lapis
ita vt ī me nulla ſit cognitio tue mortꝭ. Rogo te fili mi vnū iſtoꝝ adiple
cū ſit apđ te poſſibile. rn̄dit fili⁹ mr̄i ſue cū oī honore ⁊ reuerētia. Cōcedo
mr̄ ꝙ vtrūqꝫ iſtoꝝ ſit poſſibile mihi. verūtn̄ nō mihi ꝯueniēs ē nec ſcriptu
re. Hoc p̄dixit yſa. quinto. tanꝙ ouis ad occiſionem duct⁹ eſt ⁊ non apuit
os ſuū. Pctā nr̄a ip̄e p̱tulit ⁊ dolores nr̄os ſuo corp̱e ip̄e portauit. Ideo
ꝯcedere nō poſſuꝫ p̄terea nec ſcđꝫ. Adā peccauit cū delectatiōe oꝫ ꝙ mo
riar cū pena ⁊ dolore. Nec tertiū qꝛ volo ſuare honorē debitū matri mee
oporteret enī collocare ſp̄ꝫ tuū in libo cū ſāctis p̄ribus ⁊ expectare vſqꝫ
ad diē aſcēſiōis anꝙ itrares in regno celoꝝ. Abſit a me vt iſta p̱mittā de
aīa mr̄is mee imo ſtati ꝙ aīa tua a corp̱e tuo ſep̱abit̄ reducā eā corpori
⁊ cū vtroqꝫ ſil̄ in ꝯſortio angl̄oꝝ ſuſcipiā te iuxta dexterā meā. nec aliā ti
bi petitionē ꝯcedā ꝙ. ſ. mr̄ tāte dilectiōis nō ꝯpateret̄ filio ī tātis penis ſꝫ
ꝯforterꝭ mr̄ qꝛ dolores q̇s ſuſtinebis ī morte mea recōpenſabūt̄ in morte
tua qꝛ tūc dolorē nec timorē ſenties īmo gaudiū et dulcorez. Tūc v̄ifica
bit̄ de te illud apocali. xxii. Iā nō erit āplius neqꝫ luctus neqꝫ clamor ſꝫ
nec vllus dolor. Multa ⁊ alia loq̄bat̄ mr̄ ⁊ filius illa die ſicut ꝯſuetus fue
rat nō venerat tēpeſtiue de mane ī templuꝫ crediderīt p̄ncipes ſacerdotū
ꝙ vellet fugere ad alias regiōes īmo fecerūt ꝯſiliū quō ihm̄ interficerēt
dicebāt āt nō in die feſto ne forte tumultus ⁊c. Magna cecitas iudeorū
timebāt tumultum ppl̄i nec timebāt diſplicētiā dei ⁊ nihilominus furo
re repleti ꝯſiliū inurūt vt eū nō in feſto occiderēt ⁊ p̱ ꝯn̄s grauius pecca
uerūt. vn̄ leo papa. Dicebāt nō in die feſto nō vt ppl̄us nō peccaret ſꝫ ne
xp̄s euaderet q̇ diligebat̄ a ppl̄o. Sicut circūſtātie aggrauāt pctā. ſ. tp̄s
locus: nūerus: ſtatus: p̱ſona et etas. Feſta v̄o ſunt inſtituta vt deū laude
mus vt ꝯfiteamur vt eccleſias frequētemus. ſꝫ op⁹ eſt hodie qꝛ maiora
pctā dieb⁹ feſtis p̱mittūt̄ ꝙ alijs dieb⁹ Et tales ſūt peiores iudeis q̇ dice
bāt nō in die feſto ⁊c. vidēs āt iudas ꝙ ihūs noīabat ihr̄l̄m eſtimās forte
tp̄s oportunū timens ne diutius expectaret ⁊ nō poſſet ꝓpoſitū adiplere
venit ihr̄l̄m ⁊ inuenit p̄ncipes ſacerdotū in atriū pontificis q̇ dicebat̄ cay‑
phas ⁊ itrauit ad eos ſine verecūdia ⁊ dixit. Scio q̇d dicitꝭ. q̇d vultꝭ mihi
dare ⁊c. O neq̄ſſime mercator iuda tu p̱uertis cōez modū mercādi tu ni
mis bonū forū facis Dei enim bonitas nō p̄t ymaginari imo eſt infinita
tu ponis p̄ciū involūtate ementiū tu facis ad modū latronuꝫ qui deſide
rant expediri de furto et dāt ꝓ nichillo tu ꝓmittis id quod nō eſt in p̄tā

te tua niſi vellet ipſe [illegible] vbū totius neq̄cie q̄ tradis dn̄z tuū q̄ dedit tibi
ptātē ſuſcitādi mortuos et miracl'a faciēdi ⁊ ſuū apl'm fecit ⁊ ip̄z tradis
Audiētes iudei ꝯſtituerūt ei xxx. argēteos ⁊ ſpopōdit .i. ꝓmiſit ⁊ poſtq̄
fecit q̄rebat oportunitatē vt eū traderet. ⁊ hec vēditio fuit i die mercurij
⁊ multi in tali die abſtinēt ab eſcis carniū in memoriā vēditiōis xp̄i. Exē-
plū de trāſeūte ꝑ q̄ddā nem⁹ q̄ tota vita ſua abſtinuerat ſe a carnibus in
die mercurij in memoriā venditiōis xp̄i. ibidē fuit iterfectus a latrōibus
ipſo inuoluto in diuerſis pctīs et abſciſſo capite caput ibat ꝑ nemus cla
mādo ꝯfeſſionē ⁊ ex diuīa ꝓuidētia aduenit ſacerdos q̄ trāſibat iter ſuū
⁊ pctā oīa ꝯfeſſus eſt cui dictū eſt q̄ deus tl'ibus nō ꝑmittit vt ſine ꝯfeſſio
ne moriātur ⁊c. ſcd'o ſcz in die iouis de mane diſcipuli ad xp̄z dixerūt vbi
vis paremus tibi comedere paſcha. Et ait xp̄s ſecretarijs ſuis ſcz petro
iacobo: ⁊ iohānı. ibitis ad ciuitatē ſcz ihe'r'm: ⁊ ſtatī hēbitis hoīez obuiā
portātē vas aq̄ plenū ſeq̄mini eū: ⁊ intrātes domū dn̄o illi⁹ hoſpicij dicet̄
Magr̄ dicit q̄ oſ̄datis nobis locū ſecretū q̄ in domo vr̄a vult māduca-
re paſchalē agnū cū diſcipl'is ſuis ⁊ ipſe vobis oſ̄det cenaculū grāde ſtra
tū ⁊ ibi ꝑate cenā. Et ecce tūc ad veſꝑam ieſus venit ihe'r'm de bethania
cū diſcipulis ſuis et intrauerūt domū ſecrete ⁊ ſederūt ad mēſaz ⁊ in p̄nci
pio cene dixit ieſus. Deſiderio deſideraui hoc paſcha māducare vobiſcū
añq̄ patiar. Comeſto agno añq̄ cibaria deponerēt̄ ſurrexit a cena ⁊ lauit
pedes diſcipulorū ſuorū in ſignū puritat̄ et īnocētie q̄bus lot̄ iterū re-
cubuit ⁊ ꝯſecrauit corpus ſuū de pane. et ſāguinē ſuū de vino ⁊ ꝯuocauit
diſcipulos ſuos et iudam. ⁊ illis comuocatis dixit. Dico vobis vnus ve
ſtrū hodie me traditurus eſt nō noīando vt daret nobis exēplū nō reue-
lādi pctā aliena. tūc ceꝑerunt ſinguli dicere ⁊ ſe excuſare valde turbati
ſunt dicētes. Nūq̄d ego ſū dn̄e. Petrus erat iuxta dn̄z et q̄ſiuit q̄s eſſet
ille ⁊ dixit iohāni q̄ratis ſcz q̄s eſt ille ⁊ iohānes dixit. Dn̄e q̄s eſt q̄ te tra
det. Cui xp̄s dixit. Cui intinctū panē porrexero me tradet. timuit iohan
nes ne xp̄s ſibi traderet. Igit̄ recubuit ſupra pectus dn̄i et xp̄s tradidit
iude ⁊ cōtinuo exiuit de mēſa ⁊ dixit ei ieſus Quod facis fac citius. Pu
tabāt apoſtoli q̄ loq̄ret̄ de aliq̄ ferculo ponēdo ſuꝑ mēſaz ⁊ tunc dyabo
lus habuit maiorē ptātē in iuda q̄ añ ⁊ ipſe abiit ad p̄ncipes ſacerdotū
vt clam haberēt eū ad capiendū tunc dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nunc cla
rificatus eſt filius homīs. Nūc ē ſocietas magis clara ⁊ mūda. Nō eſt q̄
iudas erat totus tenebroſus ⁊ obſcurabat totā ſocietatē xp̄i ⁊ non expe
ctauit grās neq̄ ſermonē quē fecit de⁹. Nota de illis q̄ nolūt audire ſ̄mo
nes ⁊c. Qui etiā nō reddūt grās de bonis a deo ſibi collatis ſʒ recedūt vt
porci ad lutū Cū igit̄ receſſiſſet iudas cepit ieſus dulciter loqui diſcipl'is
dicēs filij mei adhuc vobiſcū modicū ſū ſʒ recedā in breui a vobis ⁊ q̄ ego
vado nō poteſtis venire nec me modo ſeq̄. Seq̄mini aūt poſtea: intelli
gebat aūt ieſus de munere paſſionis. Et petrus r̄ndit. Dn̄e q̄re nō poſſū
te mō ſeq̄. Ecce aīaz et vitaz ꝓ te pono. ⁊ q̄ petrus multū audacit̄ loq̄
batur nec ſciebat illa que vētura erāt. Dixit ei ieſus. Amē dico tibi añq̄
gallus cātet bis. ter me negabis. Dixit ei petrus. Dn̄e ſi oportuerit me
mori tecū nō te negabo ⁊ non mentiebat̄ tūc petrus: q̄ hēbat ꝓpoſitū ſic
faciēdi. Nota quō aliq̄s nō dʒ eſſe p̄ſūptuoſus. Quidā p̄ſumūt nō facere
pctm̄ vel feciſſe cū oīs ſum⁹ pctōres Si eni facis vnū pctm̄ potes aliud
facere: petrus vo nō fuit ſꝑ ꝯſtans: Et videt̄ ieſus ipſū in ſpāli vituperaſſe
Nā dicit diſcipulis ſuis. Amē dico vobis q̄ vos ſcandalū patiemī in me

in hac nocte. ſcriptū ē ꝑcutiā paſtorē et diſpergēt oues gregꝭ. ⁊ qꝛ pe
trus erat audatior in amore xp̄i. Quis poſtmodū icōſtās dixit xp̄o ⁊ ſi oēs
ſcādaliſati fuerint in te patus ſū et in carcerē et mortē ire. tūc dixit ihs
petro. ſymon ecce ſathā expetiuit vos vt cribraret .i. vētilaret vt triticū
q.d. Nō ꝯfidas tm̄ de te qꝛ dyabolus tēptabit te et alios ⁊ faciet vos ex
ire a fide ſicut triticū de cribro excutit̃. et veraciter illa ſocietas apl̃orū
fuit tal̃r excuſſa a dyabolo ꝙ fere exierūt a fide: nec vnꝗ̄ reuerſi fuiſſent
niſi xp̄s oraſſet ꝓ eis ⁊ orauit ad exemplū nr̄m quō debemus orare pro
xp̄ianis vt ipſi viuāt in fide catholica et mali cōuertant̃ ad fidē. vn̄ dᵗ pe
tro Rogaui ꝓ te vt nō deficiat fides tua. et tu aliqn̄ ꝯuerſus cōfirma fra
tres tuos Rn̄dit ei ieſus ⁊ ego dico tibi añꝗ̄ gallus cātet bis. ter me ne
gabis cū ꝑdixiſſet ihūs petro ꝙ eū negaturus erat. Iterū aggredit̃ cōita
tē apl̃orū et dixit eis qn̄ fui vobiſcū corpal̃r et miſi vos ſine pera .i. ſine
onere portationis ⁊ ſacculo et baculo nūꝗ̄ aliqd defuit vobis. Dixerunt
nō Et tūc ſcitote ꝙ ſupueniet pſecutio qꝛ q̄ habꝫ tunicā vendat eā ⁊ emat
gladiū. Sꝫ qual̃r xp̄s dixerat eis ꝙ haberēt gladiū cū ꝓhibuerat eis ne
afferrēt. Rō ē ſm criſoſtomū Ad inuēdū ꝙ cohors ſacerdotū et clientuꝫ
armatorū debebāt venire ſup ſe ad capiēdū eū ꝙ q̄ vellet ſe defendere
hrēt hoies armatos ad reſiſtēdū. Rn̄dert̃ diſcipuli. Dn̄e ecce duo gladij
Quereretur hic vbi acceperūt diſcipuli. rn̄det̃ ſm criſoſto. ꝙ petrus au=
dierat ꝙ iudei machinabāt̃ malū aduerſus ihm̄. ſm iheronimū erāt cu=
telli cū qbus petrus diuiſerat agnū paſchalē. Finitis his vbis ſurrexit
xp̄s de mēſa et orauit ꝓ collegio ſuo et eis oibus bona faciētibus de q̄
dꝛ ⁊ hymno dicto exierūt in mōtē oliuarū. et hoc de ſcdo pūcto ꝑncipali.
¶ De tertio aūt quō fuit captus ⁊c̄. ſciendū eſt ꝙ poſt hec egreſſus ihūs
trās torrētē cedrō iudas q̄ nō erat in ſocietate xp̄i ſed abierat ad ꝑnci=
pes ſacerdotū locū ſciebat vbi xp̄s venerat cū diſcipulis ſuis ⁊c̄. q̄re xp̄s
voluit itrare cāpū et ibi capi triplex ē rō. Pria qꝛ voluit ſatiſfacere pctō
priorū parētū q̄ in padiſo terreſtri peccauerāt. Scda rō ad oñdendū ꝙ
nos nō poſſumꝰ venire ad delitias padiſi niſi trāſeamus p torrētē pn̄tis
vite. Tertia rō vt nos doceret qꝛ ſicut in orto fuit captꝰ ſic ⁊ nos in ortis
deliciarū huiꝰ mūdi ſumus ſepe capti. ¶ Cū āt ad ortū ꝯueniſſet cū diſci=
pl̃is ſuis aſſūpto petro iacobo ⁊ iohāne: alios dimiſit p ſpaciū modicū re
tro ⁊ ait illis ſedete hic donec vadā illic et orē. ⁊ auulſus eſt ab eis q̄ſi ia
ctu lapidis. Ad oñdenduꝫ ꝙ debemus orare ſecrete. Modus orādi fuit
tl̃is. Prio flexit genua. ſcdo faciē ſuā icliauit: ad oñdēdū huilitatē volē
tibus orare. qd āt ſic orauit. rn̄d: ꝙ prēꝫ dicēs ſi poſſibile ē trāſeat a me
calix iſte .i. tormētū iſtud. Inꝙtū hō orabat timēs mortē. videt̃ ꝙ iſtoº di
cēdo. Pat̃ ſi poſſibile eſt trāſeat a me calix iſte: ꝙ xp̄s habuerit volūtatē
ꝯriā voluntati patris ſui. ſciēdū eſt ꝙ ꝙtū ad naturā hūanā orō xp̄i fuit
qꝛ oēs ſenſus xp̄i exteriores paſſi ſunt. Nā hec orō pater mi non ſufficiebat
ad redēptionē. Ideo rn̄dit nō ſufficit fili mi. qꝛ ſicut adā in ſuo pctō dele
ctationē accepit opꝫ te ſuſtinere penā ꝓ eo. vn̄ filiꝰ rn̄dit. Pater volo pa
ti famē ſitiꝫ laborē pauptatē ſꝫ recuſo mortē. pater rn̄dit fili mi Tu ſcis
ꝙ adā p pctm̄ ſuū ꝯdēnatus eſt in fine ad mortē cū tota eius poſteritate
ſi ḡ vis redimere gn̄s hūanū opꝫ te mori vt vitā etnā hoibus acqras. tūc
filiꝰ rn̄dit. Ex q̄ vis vt moriar nūqd ſufficit vt moriar morte naꝫali. Pa
ter rn̄dit qꝛ abſqꝫ morbo corpus deponas ⁊ iterū reſumas ⁊ te viuētē oñ
das nō credet̃ tibi de reſurrectiōe quō de tua morte victoriaꝫ hūeris niſi

paſſus fueris illam. Filius reſpondet prī Ex quo vis. fiat volūtas tua. rñ
det pater Nō refutes in hac etate qm̄ vt delectatio maior appeat. Filius
āt dicebat patri. Pater ſi vis nō patiar in ihr̄lm in ꝯſpectu tāti ppl̄i. Sꝫ
in nazareth vbi fui ꝯceptus: vel in bethleē vbi fui natus. vel in ebrō vbi
adā fuit ſepultus. rñdet pr̄. Fili mi īmo patieris in ihr̄lm ⁊ extra ciuitatē
in loco qui dr̄ caluarie qꝛ virtus iſtius paſſionis ē ad totū mūdū diffundē
da Jdeo debes mori in medio mūdi iuxta illud opatus eſt ſalutē in me
dio terre. Filius rñdit patri. fiat volūtas tua. Sed rogo vt habeā mili=
tes ꝯpatientes mihi ſcꝫ diſcipulos meos aſſiſtentes ⁊ ꝯſentiētes. tūc pat.
fili mi qꝛ paſſio tua dꝫ eſſe in remediū mulierū Jdeo ab oībus hominibus
patieris videlꝫ a ſacerdotibus a principibus a iudeis a maſculis a feīeis
ab amicis ab īimicis a iuda traditore a petro negaberis et ab omībus
diſcipulis tuis relīqris ſed ſolū a duobus latronibus aſſociaberis et in
medio collocaberis tanq̄ pꝛinceps in eodē crimine de maleficijs et talr̄ re
linqris q̄ nō habebis q̄ det tibi vnā guttā aque vt ipleāt ſcripture. Ego
ſū vermis ⁊ nō hō opprobriū ⁊c. ⁊ ſimilr̄ relinquēt me ꝓximi mei ⁊ q̄ me
nouerūt receſſerūt a me. Pater mi ex q̄ oēs me relinquēt relīqt me mr̄
mea. Nequaq̄ ſed fortr̄ mori tecū erit voluntaria ⁊ ꝑata. Ait xp̄s patri
Rogo te pr̄ ipaꝫ nō eē pn̄tē ſufficit ꝓ redēptione gn̄is hūani paſſio mea.
Pater loqr̄ filio: fili mi ꝯuenit vt mr̄ tua nō ſit abſens a tui paſſione et
morte ꝓpter ſex rōes. Prima qꝛ ſi ſibi narret paſſio tua moriet pre dolo
re. ſcda rō eſt vt ea pn̄te diſpōas et eā alicui recōmēdes. tertia rō ē vt tua
paſſio corporalr̄ viſa cordi ſuo ꝑpetuo maneat fixa. quarta rō vt illi q̄ pn̄
tes nō erūt poſſint ab ea informari citius de tua paſſione. quīta qꝛ de ſua
tua caro eſt. Jdeo nō ꝯuenit vnā ſine alia pati. ſexta rō eſt in augmētum
tue paſſionis que dr̄ oīm maxima Loquit filius poſtea Pater mi fiat vo
lūtas tua nō mea. Cū xp̄s oraſſet reuerſus eſt ad diſcipl'os et inuenit eos
dormiētes qꝛ oculi eorū erāt grauati ⁊ dicit petro. Symō dormis. Que
rit quare citius redarguit petrū q̄ alios: Nō eſt qꝛ ipm̄ futurū paſtorem
p̄nūciabat. Et qꝛ deberet vigilare paſtor ſup gregē ſuū. tūc hortatus eſt
ipſos dicēs vigilate et orate ⁊c. Et ſeqt ſpūs quidē promptus eſt ⁊c. ſcdo
iuit ad orādū ⁊ facta orōne redijt ad ipos et inuenit eos dormiētes ſed
nihil dixit eis. tertio reuerſus ad orōnē factus ē in agonia ꝓlixius orās ⁊
factus eſt ſāguis ſudor vt aq̄ Et tūc ſecūdū lucā. Angelus de celo appa
ruit ꝯfortans eū q̄uis nō indigeret ſed ad deōſtrandū q̄ ꝑſonā in orōne
ſtantē angelus viſitat. Querit quare ter orauit. ad oſtendendū q̄ debemus
orare pro peccatis p̄teritis pn̄tibus et futuris vt habeamus ꝯtra ea cau
telā: Poſtea venit ad diſcipulos ⁊ dicit illis. Dormite iam et requieſcite
q̄ſi dicat ſi eſſetis fideles amici nō deberetis dormire. Dico aūt vobis q̄
iudas nō dormit. Ecce appropinquat qui me tradet. adhuc eo loquēte
Ecce iudas ſcarioth ⁊ cū eo cliētes ⁊ herodiani ⁊c. Nota q̄ iudas addu
xit ſecū cliētes brachiū ſclaris ⁊ eccleſie ne xp̄s poſſet euadere. timebat enī
iudas q̄ ſi ſolū vnā iuſticiā cepiſſet alia xp̄ꝫ iuuaret Jdeo ne poſſet eua
dere vtrāq̄ iuſticiā adduxit Dederat āt ſignū dicēs Quēcūq̄ oſculatus
fuero ⁊c. Jeſus aūt ſciens oīa q̄ ventura erant ſup eū ꝓceſſit et dixit eis
Quē queritis Jeſum nazarenū et audito hoc noīe ceciderūt retrorſum
Dixit ieſus ego ſū. Iterū eos interrogauit Quē q̄ritis. ieſū nazarenū ⁊c
Dixi vobis qꝛ ego ſū. ſi ergo me q̄ritis ſinite hos abire: ⁊ tūc iudas ſalu
tauit eū dicens. Aue rabi ⁊ oſculatus eſt eū. Amice ad q̄d veniſti. Dicit

aliqui ꝙ rō q̄re iudas dedit ſignū eis fuit ne caperet iacobus minor: q² ſimilis erat xp̄o et dicit ieſus. iuda oſculo filiū hoīs tradis. Tūc accepe-rūt et manus iniecerūt in ieſū Petrus āt hoc vidēs exemit gladiū ⁊ āpu-tauit auriculā ſerui pontificis cuius nomē malchus. Nota ꝙ petrus per-cuſſit. i. papa ep̄s ⁊ ceteri p̄lati eccl̄e hn̄t iuriſdictionē q̄tū ad hoc q² ꝑcu-tiūt malcū id eſt rebelles inobediētes īcorrigibiles ⁊ pn̄t q² data eſt eis ꝑtās ſeparare eos ab eccleſia ꝙ ipſi nō poſſūt audire diuinū ſeruitiū qd̄ ꝑti-net ad aurē dextrā ſcʒ aīe q² hō ꝑrio quo ad fructū ⁊ ſuffragia gn̄alia ſe-ꝑatur ſiue in vita ſiue poſt mortē. xi. q. iij. q̄cunqꝫ. excōicatio ſepat a deo xxiiii. q. 3. Certū. Excōicatio d² extra coīonē ecclē ſeꝑatio xi. q. iij. Nihil excoīcatio ad ſalutē ⁊ correctionē ordinatur. xxiiii. q. 3. Notandū eſt tunc ieſus dixit petro Mitte gladiū ī locuʒ. omīs enī q̄ accipit gladiū gladio ꝑibit. hoc eſt intelligenduʒ īiuſte capiēdo. ⁊ ſanauit auriculā malchi ⁊ di-xit ieſus: tanq̄ ad latronē. ⁊c̄. tūc diſcipuli relicto eo ⁊c̄. Heu nō dimiſe-rāt eū in cena in ꝓſperitate: ſʒ in neceſſitate. erāt enī amici in mēſa. ⁊ ſic fides extincta eſt in eis quare hodie in officio omēs cādele extinguntur preter vnā. ad oſtendendū ꝙ ſola fides remāſit in ꝟgine maria. ¶ Poſtq̄ autē fuit captus primo duxerūt ad annā qui fuerat pōtifex in āno prece-denti: vn̄ ex cupiditate officiū pōtificis ānuatiʒ vēdebat: ⁊ emebat. vidēs aūt iohannes ꝙ xp̄s ducebatur ad domū anne. Ipſe cū petro ſequebat eum a lōge vt viderēt finē. Ideo cū iohānes eēt notus pontifici intrauit domū: et quomō erat iohannes notus cū ita pauꝑ eſſet. Rn̄det ꝙ pater iohannis erat piſcator vt ait criſoſto. ⁊ cū iohannes eſſet puer pater eius mittebat piſces ꝑ iohānē. idō ancilla qn̄ vidit iohāneʒ dixit vis intraret q̄ dixit ita. ſʒ rogo te vt dimittas ītrare ſociū meū. ſ. petrū quē vidēs ācilla dixit. Nunq̄d ex diſcipulis es hoīs iſtius. Ipſe timuit ne caperet dicēs. Nō ſum. Criſoſtomus. O petre nūquid dixiſti Et ſi oportuerit me mori tecum. ⁊c̄. Si vir interrogaſſet te tu debuiſſes aliquomō excuſari. ſed q² vna ancilla nō es excuſatus. O qualis pugil tu eſſes cū ad interrogatio-neʒ vnius mulieris tu miſerrime negas magiſtrū tuū. Sed videte quo-mō ſepe ab vtroqꝫ patiebat. Iterū poſt modicū vidit petrū q̄daʒ alia an-cilla et dixit aſtentibus. nonne hic cū ih̄ū nazareno erat. et ille negauit cū iuramēto q² non nouit hoīeʒ Et erat iuxta ignē calefaciēs ſe. Et tunc an-nas interrogauit ieſū de duobus ſcʒ de doctrina ⁊ de diſcipulis ſuis. Pri-mo de doctrina q² nō ſuffeciſſet de doctrina moyſi dicēs videt tibi ꝙ ſis ſapientior deo ⁊ moyſe. Tu p̄dicas nouas leges. Scd̄o tu facis te capita neū gentiū. voluiſti hr̄e duodecī ap̄los ſicut duodecim patriarchas. lxxii diſcipulos ſicut mūdus fuit diuiſus in ſeptuaginta duabus linguis. qua-re hoc facis. Dicas mihi ad primā queſtionē. Reſpondet xp̄s cū humili-tate de doctrina ſua. Ego palā locutus ſuʒ mundo. Interroga eos qui me ⁊c̄. Et cum dixiſſet vnus miniſtrorū pontificis. Dicūt quidam ꝙ fuit malchus cui xp̄s aurē ſanauerat: dedit alapā ieſu dicens. Sic reſpondes pontifici et ꝓiecit eū ad terrā. qui erectus dulciter dixit. Si male locut⁹ ſum: teſtimoniū ꝑhibe de malo Si aūt bene cur me cedis. Uidēs autem petrus ꝙ xp̄s ſic patiebat incepit flere. tunc dixerunt illi. et tu ex illis es tunc petrus non ſolū negauit ſed anathematiſauit et iurauit dicens. Ad malam dānationē veniā ſi ego vnq̄ noui eū. et ſtatim gallus cantauit et criſtus vertens ſe ad petrum reſpexit quaſi dicens. Petre tu me nega-ſti. et recordatus ē petrus verbi ieſu qd̄ dixerat. et egreſſus foras fleuit

amare. Dicit magr̄ ſentētiaꝝ ꝙītrauit in qdā monumēto dicēs ſe nunꝗ
exiturū donec xp̄s pceret ei. Ideo reuelauit ſibi angl̄s in die reſurrecti
onis ꝙ xp̄s remiſerat ſibi pctm̄. ab illa hora tūc portauit ſp ſudariū cū q
ſibi tergeret oculos: qꝛ ſp flebat qn̄ audiebat gallū cantare. ¶ Uidens
igit̄ ānas ꝙ nihil ꝯtra xp̄m inueniebat miſit eū ad cayphā. Dicit beda ꝙ
poſuerūt cathenā in collo eius ⁊ trahebāt eū cū ipetu magno: ⁊ tn̄ repie
rūt eū īnocētez ⁊ adduxerūt eū vinctū ⁊ dū eſſet in domo cayphe vbi erāt
oēs phariſei nobiles legis ſacerdotes clamauerūt ſimul dicētes. qtiens
diffamaſti nos in ſmōibus tuis corā pplo. O deceptor ppl̄i q tāta mala
feciſti nobis: modo tenemus te. Et q̄rebāt aduerſus eū falſū teſtimoniū
vt eū morti traderēt ⁊ nō īuener̄t. Nouiſſime āt vener̄t duo falſi teſtes di
cētes: hic dixit. poſſū deſtruere tēplū dei ⁊ in triduo reedificare illud. ⁊ bn̄
falſi erāt qꝛ hoc dixerat de tēplo corpis ſui ⁊ ꝙ deberet tertia die reſur=
gere ⁊ ihūs nō rn̄dit vt audiuit. Tūc dixit cayphas nō audis q̄ta aduer=
ſū te dicūt teſtimonia. ⁊ nō rn̄dit vt admirareſ̄ p̄ſes vehemēter: Et dixit ei
Adiuro te p deū viuū vt dicas nobis ſi tu es ⁊c̄. Et tūc ppr̄ reuerētiam
noīs dn̄i rn̄dit. Tu dixiſti: verū eſt qꝛ ego meſſias ſū: filius dei ⁊ ſaluator
mūdi. Amō videbitꝭ filiū hoīs venietē in nubibus celi ⁊ ſedēs a dextris
dei ſcꝫ in extremo iudicio. Quo audito cayphas in ſignū triſtitie ſcidit ve
ſtimēta ſua dicēs. Audiſtꝭ blaſphemiā. qd adhuc egemꝰ teſtibus? Quid
vobis videſ̄? Et dixerūt reus eſt mortis. Quē app̄hēderūt leuite ⁊ ſacer
dotes ⁊ eū ſup cathedrā ſedere fecerūt ⁊ in facie ſua dulciſſima expuerūt
ita ꝙ vix eū videre qs poterat. Scđo velauerūt faciē eius pcutiētes euꝫ
⁊ dicētes qs ē q te pcuſſit. tertio alij trahebāt ſibi barbā: et dicūt qdā ꝙ
nūꝗ fecerat radi. Poſtꝗ āt ſic fuit tractus tota nocte qꝛ erant fatigati
magnis doloribus qs ei fecerāt voluerūt modicū qeſcere in aurora. Id=
circo ligatis manibꝰ retrorſū poſuerūt eū in foueā quādā vbi feces coqne
deſcēdebāt ⁊ ibi fuit vſqꝫ ad primā. ⁊ hec de tertio principali. ¶ Quarto
dixi quō accuſatus falſiter ⁊c̄. vbi notādū ꝙ mane tāꝗ latronē duxer̄t eū
ad pylatū ⁊ dixer̄t pylato. Ecce ponimꝰ hoīez iſtū in manibꝰ tuis tāꝗ reū
crudeliſſime mortis. quē app̄hender̄t ſacerdotes legis ⁊ leuite et oēs ſe
niores ppl̄i dicētes. Moriaſ̄ morte turpiſſima hō iſte. vidēs āt iudas qliſ̄
ſic tractabaſ̄ retulit trigita argēteos dicēs: peccaui tradēs ſāguinē iuſtū
Nota de penitētia iude nō fuit ex ꝯtritiōe qꝛ fuiſſet ſibi ſalutifera ſꝫ fuit
ex erubeſcētia ⁊ ꝯfuſiōe. q dixerūt. qd ad nos. ſi tu feciſti fatuitatē tuā bi
be illā. Ille āt vidēs ſe deriſuꝫ piecit triginta argēteos an̄ ꝯſpectū prin=
cipū abijt et laqo ſe ſuſpēdit. ⁊ in hoc plus offendit xp̄ꝫ ꝗ qn̄ eū vendidit
⁊ tūc crepuit medīꝰ et diffuſa ſūt viſcera eius. Nō enī erat digna aīa exire
per os quod tetigerat xp̄m. O ſi iudas reſtituit pecuniā male acqſitam
quomō vſurarius tenet vſurā: ⁊ ſymoniacus p̄bendā. Certe peiores ſunt
iuda. Et qn̄ xp̄s ad inferos deſcēdit īfernus ⁊ dyabolus ea q iniuſte deti
nebant reddiderūt: qđ tamē nolūt iſti facere. Tūc iudei accipientes pecu
niā dixerūt. Nō lꝫ eos mittere in corbanā: qꝛ preciuꝫ ſanguinis eſt. Sed
erit in repoſitorio oblationū. Et de iſta pecunia emerunt agrū figuli cu
iuſđ hoīs ſic noīati vt facerēt ſepulturā pegrinorū qꝛ nō habebāt ſepul=
crū. Et vocaſ̄ ager ille alchedemac hoc eſt ager ſanguinis. Jeſus aūt ſta
bat ante p̄ſidē ligatus. vidēs aūt pylatus xp̄m ſic ligatū qđ erat ſignum
hoīs cōdēnati ſm ritū et vſuꝫ romanorū ait. Quā accuſationē affertis
aduerſus hominem hunc. Dixerūt. Si non eſſet malefactor non tibi tra

didiſſemus eũ. Credebat pylat⁹ q̄ xp̄s feciſſet aliq̄d ꝯtra legē moyſi ꝓpẗ q̄d deberet verberari. Ideo dixit accipite eũ vos ⁊ ſ̄m legē. ⁊c̄. Et dixerũt nõ lʒ nob̄ interficere quēq̄ ſcʒ in die feſto q̄ꝛ in ꝑtāte romanoꝝ erant oēs ꝓpẗ q̄d nõ poſſent aliquē occidere. Intelligens aũt pylatus q̄ iudei volebāt eũ occidere q̄ſiuit cām̄ ſue mortis. At illi dixerũt q̄ ꝓpter tria erat reus mortꝭ. Pͥo q̄ꝛ nos iuenimus eũ ſubuertētēʒ legē nr̄aʒ ⁊ dicētē ſe eē filiũ dei ꝓpẗ q̄d ſ̄m legē nr̄aʒ dʒ mori. Scd̄o q̄ꝛ tributũ ꝓhibuit dari ceſari. Tertio q̄ꝛ dixit ſe eſſe regē. ⁊ omis q̄ dicit ſe eē regē ꝯdicit ceſari. De pͥmo nõ curauit pylatus q̄ꝛ ſciebat q̄ mētiebãẗ. De ſcd̄o ſciebat oppoſitũ. De tertio interrogauit eũ dicēs ad ꝑtē: Es tu rex iudeoꝝ. Dixit ih̄us a temetipſo dicis an ſcis ab alio. q. d. Si hoc dicis de te vindica ſentētia rebellionē meā Si aũt ab alijs habuiſti fac ordinariā iformationē. R̄ndit pylatus. Nunq̄d ego iudeus ſũ. Gēs tua ⁊ pontifices tui tradiderũt te michi. Quid feciſti. q. d. videẗ q̄ ſis in aliq̄ culpabilis. Dixit ei ih̄us regnũ meũ nõ eſt de hoc. ⁊c̄. Tũc pylatus fecit ꝯn̄aʒ: ḡ rex es tu. ſʒ eā male intellexit. Et xp̄s r̄ndit: Tu dicis q̄ꝛ rex ſũ ego. Ego enī nat⁹ ſuʒ in hoc mũdo vt ꝑhibeā teſtimoniũ v̄itati. R̄ndit pylat⁹. q̄d eſt v̄itas. Et cũ hoc dixiſſet iterũ exiuit ad iudeos ⁊ dixit eis. Ego in eo nullā cāʒ mortis inuenio. Eſt aũt ꝯſuetudo in paſcate vobis dare vinctũ ad volũtateʒ vr̄ām. Eſt vnus homicida in carceribus nr̄is q̄ dꝛ barrabas: quē dimittā vobis de duobus iſtis barrabā: an ih̄m̄ q̄ vocaẗ xp̄s. Clamauerũt oĩs cõtra eũ Nõ hũc ſʒ barrabā. vidēs aũt pylat⁹ q̄ nõ poterat eũ liberare petij̄t ab eis q̄d igr̄ faciā de ieſu q̄ dꝛ xp̄s cũ nullā cām̄ mortis in eo inuenio Tũc inceperũt aggrauare pͥmā accuſationē dicētes. Cõuertit pp̄l̄m a galilea vſq̄ huc vt autem audiuit pilatus q̄ galileus eſſʒ miſit eũ ad herodē q̄ erat tũc tp̄is ih̄r̄l̄m q̄ multuʒ cupiebat illũ videre: q̄ꝛ de eo multa audierat. ſʒ in p̄n̄tia herodis nihil r̄ndit nec aliq̄d ſignũ fecit. vidēs aũt q̄ nihil faciebat nec loq̄baẗ reputauit eũ fatuũ ⁊ fecit eũ indui veſte alba ſicut fatuũ: ⁊ remiſit illũ ad pylatũ ⁊ die illa facti ſũt amici herodes ⁊ pylatus. Pylatus aũt cõuocatꝭ pͥncipibus ſacerdotũ dixit ad illos vos obtuliſtis mihi hoīeʒ hũc q̄ſi ſubuertentē legē. Interrogaui eũ: ſʒ nullā cāʒ mortis inuenio neq̄ herodes. Et volēs eũ liberare de maīb⁹ eoꝝ emēdatũ illũ dimittā. tradidit militib⁹ q̄ ꝓpẗ hoc recipiebāt pecuniā ⁊ exuētes eũ ligauerũt ad colũnā ⁊ funicl̄is nodoſis vſq̄ ad ſanguis effuſionē flagellauerũt et poſtea veſte purpurea eũ circũdederũt. Et plectētes coronaʒ ſpineā īpoſuerũt capiti eius. ⁊ in manu baculũ arũdineũ ꝓ ſceptro et de riſoꝛie ante eũ flexis genibus veniebāt dicētes. Aue rex iudeoꝝ ⁊ dabāt ei alapas expuētes in eũ. Cũ aũt ſic eũ verberaſſent crudelr̄ pylat⁹ fecit eũ adducē foras ⁊ dixit. ecce hõ credo q̄ regē vr̄m nõ ſe ꝑſumet facere ſicut volebat. Querebat aũt pylatus eũ liberare. Tũc oēs clāuerũt cum īpetu tolle tolle crucifige eũ. Dixit eis pylatus: regē vr̄m crucifigaʒ: O gn̄atio praua ⁊ ꝑuerſa es q̄ nõ hēs ꝯpaſſioneʒ de rege tuo. vñ dicit au. q̄ coꝛ pylati nõ poẗat euelli q̄n xp̄s eēt rex iudeoꝝ. tũc dixerũt. Nõ hēm⁹ regē niſi ceſarē ſi hũc dimittis nõ es aicus ceſarꝭ. i. ſi tu nõ ꝯdēpnes eũ ad mortē mādabim⁹ ceſari. timēs aẗ pylat⁹ ꝑdere officiũ ſuũ videns q̄ eũ liberare nõ poẗat fecit apportare aquā ⁊ lauit man⁹ ſuas dicēs. Innocens ego ſuʒ a ſāguīe hui⁹ iuſti. tunc dixeꝛt. ſāguis ſup nos et ſup filios nr̄os Et ſedit ꝓ tribunali ⁊ dixit. ego pylat⁹ ꝑpoſitus in ih̄r̄l̄m. Iudico te ih̄m̄ nazarenũ q̄ꝛ regē te feciſti: filiũ dei te noīaſti: ſeditionē ī pp̄l̄o ꝑdicaſti tõ

iuxta decreta pncipū romanorū te precipio cruci affigi et eleuari vt mo
naris. Et data ſentētia a pylato baiulās ſibi crucē. Non dicit baiulātes
q2 crux erat qndeciʒ pedū ipſe recepit ꝛ vexatus nō poterat pedē pedi ppo
nere quia nec comederat nec biberat ſʒ die ac nocte inumerabilia tormē
ta ſuſtinuerat. Quod vidēs glioſa vgo cū lacris et gemitibꝰ venit ad eū
vt ipm iuuaret ꝛ qdā guartio ꝯtra pectus glioſiſſime virginis marie ita
fortiꝰ pcuſſit q cā ad terrā ꝓiecit. ꝛ ſubito ille vt dicūt aliq non āplius vi
ſus ē ab illa hora. ¶ Quare vo nō cito ibat fecerūt portare crucē vſq ad
locū caluarie ꝛ mlte ſctē mulieres eū ſeqbāt flētes qbus xp̄s dixit. filie
ihrlm nolite flere ſup me ſʒ ſup voſipas flete: q2 dies venient ſcʒ tpē va
ſpaſiani et tyti: in deſtructione ihrlm: et tūc dabūt triginta iudeos ꝓ vno
denario: qn venerūt ad locū caluarie ſpoliauerūt eū nudū ꝛ extenderūt
eū ſup crucē ꝛ affixerūt vnā manū ex vna pte ꝛ ꝓ maiore dolore eius fre
gerūt cuſpides clauorū. Et qn xp̄s fuit extenſus ſupra crucē in terra cru
cifigitur. virgo maria cū audiuit ictꝰ martelli dixit. O miſera: nūc gladius
intrat cor meū de q ꝓphāuit ſymeō. luc. 2°. Et tuā ipſius aiam ptrāſibit
gladius. ꝛ ihm ſic denudatū extēderūt ſup crucē ꝛ clauū in ꝓfūdo palme
vnius fixerūt. Et aliud brachiū tm̄ fortiter traxerūt vt os ꝛ vene rūperēt
ꝛ oīa apperēt oſſa iuxta illud. p̄. Dinumerauerūt oīa oſſa mea: ꝛc. ꝛ ita cū
clauo pforauerūt. Poſtea cācellatis cruribꝰ vtrūq pedē ſub vno clauo
pforauerūt ꝛ crucē leuauerūt inter duos latrones qſi princeps latronū et
certe ꝯgrue eſt q2 ꝓ pctōribus moritur videte latitudinē magne fidutie ni
ſi vellet nos recipe nō tm̄ extendiſſet brachia ſua ꝛ qn crux fuit eleuata
tunc btā virgo vidit filiū ſuū ꝛ venit ad pedes crucis ꝛ cecidit in terrā di
cēs O dies doloris. O dies triſtitie. Et gutte ſāguis filij ſui cadebāt ſup
caput eius ꝛ xp̄s vidēs matrē ſuā plus dolebat de ea q̄ de paſſione ſua ꝛ
vt mors illiꝰ melius apperet cū eo crucifixerūt duos latrōes vnū ad de
xtrā ꝛ aliū ad ſiniſtrā. ¶ Notandū q qn qs ita ꝯfuſibiliter moriebatur erat
ꝯſuetudo iudeorū vt cām mortis ſue ſcriberēt ita vt ab oībus trāſeunti
bus legeretur: ꝛ iō pylatus ad ſe excuſandū ꝛ xp̄m deridēdū affixit tabulā
de oliua in qua ſcriptū erat: ihūs nazarenus rex iudeorū ꝛ vt multi diuer
ſarū linguarū poſſēt intelligere. ſcriptū erat hebraice grece ꝛ latine. ꝛ ſʒ
pylatus poſuerit iſtā tabulā in deriſionem ꝛ cāe mortis xp̄i oſtēſionē: tn̄
mōſtrabat q male iudicauerat eū ꝓpter hec quattuor q ſcripſit. Primū q2
ihūs idē eſt q ſaluator. Scdm verbū nazarenꝰ idē ē qd floridus. Terti
uʒ verbū ē rex. Aliqs liberatur ꝓpter nobilitatē ſʒ xp̄s erat nobiliſſimus. ꝛc.
Quartū vbū eſt iudeorū. nā aliqs liberatur rōe affinitatis ſʒ xp̄s fuit iudeꝰ
et de gn̄e regali igitur. Hūc igitur titulū multi legerūt q2 ꝓpe cītatē erat lo
cus vbi eſt crucifixus xp̄s. vidētes āt pōtifices dixerūt pylato. Noli ſcribē
rex iudeorū ſʒ q2 ipſe dixit rex ſū iudeorum. Rn̄dit pylatus qd ſcripſi ſcripſi
Milites crucifixerūt eū ꝛ acceperūt veſtimēta ſua ꝛ fecerūt quattuor p
tes: vnā ptē militē: Et tunica erat incōſutilis deſup ꝯtexta p totū. Et di
cūt aliq q btā vgo maria ei fecerat dū erat puer. Et cū creſceret creſce
bat indumētū ad q̄titatē corpis: ꝛ de hac veſte dixerūt nō ſcidamus ſʒ ꝛc.
vt adimpleretur ſcriptura dicēs ptiti ſunt veſtimēta ꝛ ſup veſtē meā miſe
rūt ſortē. Et nota q luſerūt ad taxillos. Aliij ptereūtes blaſphemabant
euʒ dicētes vah q deſtruis tēplū dei ꝛc. ꝛ in triduo ꝛc. Si tu es ꝛc. Sed
noluit deſcendere de cruce q2 ſciebat hoc eſſe ex inſtinctu dyaboli. q2 ſcdm
glo. erat ſup brachia crucis vt ſi eſſet defectus in eo. Heu qmō debemꝰ

timere in morte dyabolus fuit in morte xp̄i q̄ ſine pctō erat. tertio a laicꝭ
dicētes Alios ſaluos facit ſeipm̄ aūt nō p̄t ſaluare. Quarto a latrone ne
q̄ſſimo pēdēte in cruce dicēs. Si tu es xp̄s ſaluū te fac et nos. hoc aūt di
cebāt de ſanitate et ſalute corpis ſꝫ nō aīe. Alius latro bonus ⁊ cogno=
ſcēs culpā ſuā increpabat aliū dicēs. Neqꝫ tu times deū q̄ in ead̄ dānatiōe
es. Nos q̄dē iuſte digna factis recipimꝰ iſte āt nihil malefecit ⁊ cōuerſus
ad xp̄m recepit cōtritionē integrā ⁊ fidē. O q̄ durum cor qui nō hr̄et cō
tritionē. tūc dixit latro cū magna fide ⁊ cognitiōe. Dn̄e memēto mei dū
ve. ⁊c̄. ⁊ cū fletu magno ⁊ cōtritione magna dixit. Dn̄e non dico ꝙ ponas
me nūc in paradiſo qꝛ nō ſū dignꝰ ſꝫ qn̄ ero in purgatorio ⁊ ibi ſiꝫ vſqꝫ in
diē iudicij tūc memēto mei. Ad quē xp̄s. amē dico tibi hodie mecū eris
iꝑadiſo. Nūc videte ꝙ ad modicā petitionē dedit ei ꝑadiſū. Tūc ꝟgo ma
ria ait. O fili mi latroni loq̄mi ⁊ mihi non q̄ ſuꝫ mr̄ tua. O fili dic aliq̄d
mihi ⁊ nō cognoſcis matrē tuā. moriar ego tecū. tūc xp̄s voluit eā ꝯſola
ri ⁊ ſibi dixit mulier ecce filius tuꝰ: ⁊ poſtea dixit iohāni. Ecce mr̄ tua. i.
fuies ei ⁊ honora eā. tūc audiēs maria Helaſſe. Et qualis ē ꝯſolatio iſta
Hr̄e filiū piſcatoris ꝓ filio creatoris. O fili mi mō ipleta eſt ꝓphetia ſy
meonis: vts. tūc xp̄s orauit. Pater dimitte illis qꝛ neſciūt. ⁊c̄. qd̄ vidēs
virgo maria oculis eleuatis vidit filiū ſuū ſanguinolentum ⁊ recipiebat
guttas ſanguinis filij ſui ſup caput ſuū. O fili mi tu oras pro ꝑſecutoribꝰ
tuis q̄bus tāta bona feciſti in deſerto: aquā de petra adaquaſti ⁊ nūc ſan
guinē tuū effūdūt ſup terrā ⁊ ſup doloroſaꝫ matrē tuā. tūc xp̄s incepit di
cere heloy heloy lamazabatani qd̄ interpretat̄ ⁊c̄. vel. q. d. derelictus ſū
a diſcipulis ⁊ parētibus meis. Deīn q̄ſi hora nona clamauit voce magna
dicēs: Sitio. O dn̄e quid ſitis Certe ſitio redēptionē hoīs et ſalutē. De
ſiti clamat ⁊ de cruce tacet. tūc acceperūt acetū yſopo īponētes ⁊ poſuer̄t
vinū cū felle mixtū vt maius fieret venenū ⁊ vt creparet ⁊ acetū ꝑ totuꝫ
corpꝰ diffūdit̄. cū guſtaſſꝫ noluit bibē. vn̄ īpletū eſt illd̄. p̄. In ſiti mea po
tauer̄t me aceto. ꝯſuetudo iudeorū erat qn̄ q̄s morte crucis puniret̄ aliq̄
bōe dn̄e faciebāt ſibi pocl̄m de optīo vino vt minꝰ ſētiret dolorē. hāc ꝯſue
tudinē fuauer̄t xp̄o ſꝫ milites vt glutōes illud biber̄t ⁊ loco illiꝰ deder̄t
vinū amariſſimū. Tūc ait xp̄s. ꝯſūmatū ē. ſ. opus redēptiōis hūane nat̄e
⁊ ꝟgo maria. O fili mi: nūc ꝯſūmate ſūt tribulatiōes mee: ꝯpleti ſūt dolo
res mei. nūc vidua ſū de filio meo ꝑdidi ꝯſolationē meā gaudiū meū et
deū meū. Et tūc xp̄s clamauit voce magna dicēs. In manus tuas dn̄e ⁊c̄.
Et incliato capite ꝟſus eā recipiēs ꝯgeriū a matre ſua. q. dicēs Mat̄ mea
ad dn̄m. ⁊ ſic emiſit ſp̄ꝫ. vide ſi pōt plus facere ꝓ te aut maius. Dilexit te
vſqꝫ ad mortē cariſſimā. Or cognoſce miſera creatura q̄tū ſibi obligarꝭ ⁊
age ſibi grās de tāto bn̄ficio Et ait ꝟgo maria O miſera. o doloroſa. Mo
do ſū vidua de filio meo. o mō q̄d faciā volebā portare velū albū modo
portabo nigrū qꝛ ꝑdidi ꝯſolationē. Mirū fuit ꝙ ꝟgo maria nō crepuit
pre triſtitia et cecidit ad terrā q̄ſi mortua: o cogitate bone gētes qualis
dolor fuit beate virgini marie. Nūc in ea impletum eſt illud trenorum
o vos oēs q̄ trāſitis ꝑ viā videte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. i. ſup terrā
credo ꝙ nō. Sꝫ ſecute ſūt ſtati ꝯſolatiōes ibid̄ qꝛ ſol dimiſit veſtes albas
⁊ indutus eſt de nigro cū beata virgine qꝛ tenebre facte ſunt ſuper vni=
uerſam terrā vſqꝫ ad horā nonā ꝑ tres horas. Nunc elementa ꝯpatiūtur
ſuo creatori ad deſignādū ꝙ ſol iuſtitie moritur. Petre ſciſſe ſūt: terra
mota ⁊ multa corpa ſctōrū q̄ dormierāt ſurrexerūt ⁊ venerūt in ſanctam

ciuitatē ⁊ appuerūt multis.Et velū tēpli ſciſſuꝫ ē a ſūmo vſqꝫ deorſū.Et
cēturio cōuerſus ē ad fidē xp̄i dicens Ꝟe filius dei erat iſte. et apl̄i reuer
tētes ꝑcutiebāt pectora ſua .⁊ iſti fructus paſſionis ꝯſolabāt btām virgi
nē:qꝛ ꝯuertebāt ad fidē ſui filij:Erāt enī quattuor mulieres ſcilꝫ maria
magdalene:cleophe:maria iacobi:⁊ ſalome ⁊ multe mulieres q̄ venerāt
de galilea cū xp̄o miſtrātes q̄ ꝯſolabāt ꝟginē mariā ꝙuis vberrime flerēt
Judei aūt ne corpus xp̄i aut aliorū remanerēt ſuꝑ crucē in ſabb̄o qꝛ di
es ſolēmnis erat.Conuenerūt poſt prādiū et fregerūt eoꝝ crura. cū aūt
veniſſent ad ihm̄ nō fregerūt eius crura vt verificaret illud exodi.25.os
nō ꝯminuetis ex eo.Sꝫ iudei venerūt ad xp̄m dicētes.Jſte traditor nō ē
mortuus ſꝫ fingit ſe:ꝑcutiatis eū.certe dixerūt ipſi nō faciem⁹. Tūc q̄dā
miles dicit ho ho expectetꝭ modicū. Si nō eſt mortuus ille ꝓditor ego
bn̄ faciā eū mori.Ducatis me ad eū dixit:qꝛ cecus erat:et duxerūt eū ad
crucē et lancea apuit latus eius et ꝯtinuo exiuit ſanguis ⁊ aq̄ clariſſima.
Magnū mirū ꝙ de vno hoīe mortuo q̄ in vita ꝑdidit totū ſanguinē ꝙ in
morte exiret ſanguis purus et aq̄ clariſſima fons viuus riuulus et alius
aq̄ ⁊ modica gutta ſanguinis q̄ cecidit ſuꝑ oculos lōgini recuꝑauit viſū
ſiue reꝑauit quo viſo ꝯuerſus eſt ad fidem xp̄i. Qđ videns virgo maria
fuit valde ꝯſolata de dolore quē habuerat de filio ſuo. tūc ioſeph abari-
mathia nobilis decurio q̄ erat notus in curia pylati petijt corpus ihū py
lato dicēs.Dn̄e ego feci vobis tot ſeruitia peto vobis vnā grām vt deꝭ
michi corpus ihū.⁊ pylatus dubitabat ſi iā obijſſet q̄ dixit ei.Jam mor
tuus eſt.et ait illi:Jta dn̄e Dixit pylatus.Jte ğ ſm̄ excercitū centuriōis
ſcꝫ capitaneo ⁊ cū eo centū hoīm armorū venit corā pilato dicēs. O ma
ledicta hora et dies in q̄ natus ſū o q̄re nō ſū mortuus. Dixit ei pylatus
Quid habes tu.Ait illi.o dn̄e nōne vidiſtꝭ q̄mō ſol obſcurat⁹ eſt.⁊ nūq̄d
audiſtis terremotū. Poſtea dixit pylatus:et ego maledictus executaui
ſentētiā mortꝭ ꝯtra ſaluatorē meū:⁊ mūdi:⁊ ꝯtra filiū dei. O maledicta
mater q̄ portauit me:qꝛ feci ſententiā de meo creatore.Et ſic venerūt io
ſeph ⁊ nicodemus et depoſuerūt eū de cruce ponētesqꝫ in ſepulcro et cā
tātes.Jn exitu iſrael de egipto dom⁹ iacob.⁊c̄.Et quādo fuit depoſituꝫ
corpus de cruce:ꝟgo maria oſculabat mēbra xp̄i dicēs:o manus q̄ creaſti
mundū.⁊c̄. quō maledicti iudei te ꝑforauerūt et ſic de alijs mēbris.Et
qn̄ ad latus dn̄i aſpexit dixit:o bone gn̄s dicit virgo maria clamādo fortiꝛ
Uenite:venite ad portā ꝑadiſi.Ecce porta ꝑ quā clauſa eſt porta inferni
⁊ aperta eſt porta ꝑadiſi venite et intrate.Tunc poſuerūt eū in ſepulcro
nouo inciſuꝫ in lapide inuolutū in ſyndone alba de lino.Eſt ei ſyndon pā
nus lineus albus in q̄ fuit ſepultus.Jdeo corporalia dn̄t eſſe alba ⁊ mū
da de lino Quo ſepulto virgo maria volebat ſecū manere vſqꝫ ad reſur-
rectionē ſꝫ finalr̄ maria magdalena reduxit eā ad ciuitatē ihrl̄ꝫ.Dicebāt
aūt gētes:O benedicta q̄ de tāto alto caſtro cecidiſti.Dicebat maria.O
bone gentes vos nō noſcitis qꝛ ꝑdidi gaudiū meū.Et qn̄ ingreſſa eſt do-
mū incepit flere et dicere.O fili mi.Ego nō ꝯmedā neqꝫ bibā q̄uſqꝫ vide
am vos.Jta ꝙ niſi fuiſſet ſpes reſurrectionis crepuiſſet ꝟgo maria mille
ſies. Ecce ſepelitio corpis dn̄i nr̄i ihū xp̄i ⁊ ꝯpleta ē ꝓphetia radix ieſſe
q̄ ſtas in ſignū pplorū ipm̄ gentes deꝑcabūt et erit ſepulcrū eius glorio
ſuꝫ yſa.xl.Jeſſe erat pater dauid.⁊ xp̄s erat ꝑ creationē ergo xp̄s paſſus
eſt ꝓ nobis ſaluandis Explicit paſſio ſm̄ legem.

4